

(Krieger) gjorde sig skyldig, da han vilde oplæse § 1 i det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem kom, som vi hørte, til at oplæse § 1 i det andet Lovforslag, der idag staaer paa Dagsordenen, og bragte derved det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (David) til at give Svar paa Afstilligt af, hvad det nævnte ærede Medlem for Kjøbenhavn udtalte. Jeg skal derfor ikke dvæle videre ved den Side af Sagen; men det ærede Medlem rettede tillige et Spørgsmaal til Udvalget og til Forslagsstilleren (Jessen), som det unægteligt har maattet vække Forundring, at man overhovedet har kunnet høre blive fremsat; thi man skulde dog antage, at det var umuligt, at Udvalgets Medlemmer kunde have overseet det. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at der ikke var optaget nogen Bevilling i Lovforslaget. „Have vi en Finantsminister, have vi en Grundlov?“ udbrød det ærede Medlem. Ja, jeg skal tilstaae, at der vilde være Anledning til at komme med saadanne Udbræk, dersom Udvalget havde overseet Sagen, men jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at det paa ingen Maade er Tilfældet. Det er ingenlunde undgaaet Udvalgets Opmærksomhed, at der efter Lovforslaget skal bruges Penge; det er ingenlunde undgaaet Udvalgets Opmærksomhed, at der maa blive Tale om en Bevilling af disse Penge, men, just da Udvalget kom til dette Punkt, erindrede det sig en Grundlovsbestemmelse. Udvalget erindrede altsaa, at der var en Grundlov. Det erindrede sig en Grundlovsbestemmelse, nemlig den om Folkethingets Prærogativ i Behandlingen af finansielle Spørgsmaal, og det frygtede for ved at sætte en Bevilling ind i Lovforslaget eller ved overhovedet at røre ved dette Spørgsmaal at komme i Collision med den paagjældende Bestemmelse. Det Samme troer jeg er det, der har ledet det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (David) ved Affattelsen af hans Lovforslag. Han har tilvisse ligesaa lidt som Udvalgets øvrige Medlemmer overseet dette Punkt. Deraf følger ogsaa, at hverken den ærede Forslagsstiller eller Udvalgets Fleertal, der har anbefalet hans Forslag, har tænkt sig Lovforslaget endelig vedtaget, som det nu foreligger. Dette er ganske sikkert. Man har tænkt sig, at de

Bestemmelser, som forsaavidt mangle i Lovforslaget, og ved hvilke man troede at burde indrømme Folkethinget Initiativet, maatte tilføjes af Folkethinget. Dette er Sammenhængen med det omtalte Punkt. — Vil det ærede Medlem nu sige os, at det er høist uheldigt, at et Udvalg fremkommer med et saadant Lovforslag som det foreliggende, og at et saadant Forslag bør komme fra Regeringens Side, da skal jeg dertil svare det ærede Medlem, at det efter min Anskuelse vilde være det Allerheldigste, naar alle Lovforslag forelægges fra Regeringens Side saaledes, at de i Et og Alt kunde tiltrædes af Repræsentationen, som de forelægges, thi saa var man fri for alle Endringer og fik langt kortere Behandlinger, end der nu er Tilfældet. Men dette kan jo ifølge Sagens Natur ikke skee; ved de allerfleste Lovforslag vil der vise sig Ansværelser, der ere afvigende fra Regeringens Forslag, og stundom gaae disse Afvigelser jo meget vidt. — I det foreliggende Tilfælde veed jeg ikke, hvad den ærede Indenrigsminister kunde have fundet sig foranlediget til at foreslaae, hvis han havde antaget, at Stemmningen med Hensyn til Statsdriften var en saadan, som det nu vist tør forudsættes. Den ærede Minister er vistnok gaaet ud fra den Forudsætning, at Statsdriften var umulig; tager jeg ikke fejl, har han endog udtalt, at han efter Omstændighederne havde maattet ansee Statsdriften for umulig. Det er nu efter min Anskuelse ikke Tilfældet. Men, hvad den ærede Indenrigsminister under en modsat Forudsætning vilde have foreslaaet, kan jeg jo ikke sige. At han har befundet sig under et ikke ringe Tryk, anseer jeg imidlertid for en afgjort Sag; thi det foreligger os jo klart, at den ærede Minister kun er gaaet ind paa at forelægge et Lovudkast om en anden Jernbane som en Indrømmelse, hvorved han tilkjøbte sig det sjællandske Jernbaneselskabs Samtykke til det Forslag, som han har forelagt os i nærværende Sag. Det sjællandske Jernbaneselskab har altsaa gjort sig kostbart; det har ikke været særdeles tilbøjeligt til at gaae ind paa Regeringens Forslag om at overtage Driften af de jydsk-sjyenske Baner. Det vil jeg atter og atter tillade mig at minde om, naar man nu mod det af Udvalget understøttede Forslag fore-